

РЕШЕНИЕ

№ 4317

гр. София, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3901** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Столична община, с адрес в [населено място] срещу Предписание №2021-210/12.05.2021г. на главен инспектор при Областна дирекция по безопасност на храните /ОДБХ/ С. град.

С жалбата се твърди, че оспореният акт е нищожен, тъй като е издаден при липса на материално правно основание, липса на конкретна действаща материалноправна норма за издаването му и поради това, че не съдържа подпис на автора на акта. Правният интерес от оспорване се обосновава с това, че Общински приют "Горни Б." се стопанисва от Общинско предприятие "Екоравновесие" и съгласно чл.52 от Закона за общинската собственост няма процесуална правосубектност, и е второстепенен разпоредител с бюджетни кредити, а носител на процесуалната правосубектност е Столична община.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от процесуален представител, който претендира присъждане на разноски. Представена е и писмена защита.

Ответникът - главен инспектор при Областна дирекция по безопасност на храните С. град - д-р Т. И. чрез упълномощен представител оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, се, че съставителят на административния акт е допуснал техническа грешка и се е разписал в друго поле на формуляра - образаца на предписание. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

На 13.04.2021г. е подаден сигнал до изпълнителния директор на БАБХ, че общинският приют "Горни Б.", стопанисван от ОП "Екоравновесие", регистриран в ОДБХ под № 1855-0066 не отговаря на минималните изисквания на Наредба № 41/1-12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни.

На 28.04.2021г. Т.И. - главен инспектор в отдел ЗЖ и д-р М.К. - гл. инспектор в отдел ЗЖ при ОДБХ С. град, в присъствието на управителя на общинския приют, извършили проверка на ОП "Екоравновесие", [населено място] - общински приют. Съставен е протокол, който е подписан от участващите в проверката лица.

С Предписание №2021-210/12.05.2021г. на основание чл.131, ал.2, т.1 от Закона за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ на д-р М. С. - управител на приют "Горни Б." е предписано в разумен срок да предприеме коригиращи действия в изпълнение на изискванията на Наредба № 41/10.12.2008г. за изискванията към обекти, в които се отглеждат, развъждат и/или предлагат домашни любимци с цел търговия, към пансиони и приюти за животни /Наредба № 41/10.12.2008г., Наредбата/. В П. са описани нарушения на чл.104, т.1, чл.104, ал.2, чл.105, ал. 1 и ал.2 от Наредбата, а за нарушенията по т.1 и т.3 не са посочени правни основания.

Посочено е, че П. е съставено от д-р Т. И. - главен инспектор при ОДБХ С. град. На съответното място за издател на акта, срещу текста: "официален ветеринарен лекар" не е поставен подпис. Под текста "Собственик на обекта/негов представител" е поставен подпис. След текста: " и констатирах, че посочените по-горе нарушения са отстранени/неотстранени" е положен подпис и печат от д-р Т. И..

Доказателства за съобщаване на оспорения акт на СО не са представени. Жалбата е подадена на 18.04.2022г.

В съдебно заседание на 03.11.2022г. д-р Т.И. обясни, че той не е изготвил оспореният Предписание, но го е подписал като официален ветеринарен лекар под разписката за констатации, че нарушенията са отстранени или не са отстранени. Твърди, че е допуснал техническа грешка.

Представените от М. Г. документи съдът не кредитира, тъй като не са част от преписката. В съдебно заседание на 06.10.2022г. органът заяви, че съдържанието на преписката се свежда до: протокол, предписания и акт.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. С определение, постановено по адм.д. № 2207/2023г. по описа на ВАС, съдът е приел, че оспореният акт непосредствено засяга интереси на жалбоподателя СО, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл.131, ал.1 от ЗВМД когато при извършване на проверки в обектите по чл.129, ал.1 контролните органи установят нарушения, в зависимост от вида и тежестта им те предприемат съответните мерки. В чл.7, ал.1, т.1 - т.12 от ЗВМД са установени различните видове контрол, осъществяван от БАБХ, който съгласно чл.8, ал.1 от същия закон се осъществява от официални ветеринарни лекари, инспектори и експерти. В зависимост от вида на контрола в обособени раздели от специалния закон са регламентирани реда и условията, тоест специалната процедура, по която той се

извършва, както и лицата, оправомощени да го извършат. В съставения за проверката протокол и в оспореното Предписание не са посочени основанията за възлагане на проверката, а от съдържанието им не става ясно кое е конкретното правно основание за възлагане и извършване на проверката, обхвата ѝ, както и лицата, определени да я извършат. Документ удостоверяващ възлагането на проверката не е представен. От видът на контрола и от установените нарушения следват мерките, които се прилагат /чл. 131, ал.1 и ал.2 от ЗВМД/. Тъй като няма данни за разпоредения вид на контрол не може да се установи предписанието ли е актът, с който е следвало да приключи проверката. С това е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като препятства съдебния контрол за спазване на приложимите административнопроизводствени правила, тоест за законосъобразност на образуваното, развило се и приключило административно производство. От друга страна, това е довело до накърняване правото на жалбоподателя да разбере по кой ред е издаден оспорения административен акт, за да организира ефективно защита на правата си.

Не са представени доказателства жалбоподателят, в качеството му на заинтересовано лице, да е бил уведомен за образуваното административно производство от компетентния орган по реда на чл.26, ал.1 от АПК, както и да му е осигурена възможност да участва в него като изрази становище по събраните доказателства, по предявените искания, както и направи писмени обяснения и възражения в изпълнение на императивното изискване на чл.34, ал.3 от АПК. Действително управителят на приюта е присъствал при проверката и е подписал съставения протокол, но протоколът не съдържа графа за писмени обяснения и възражения. Не се установява да е предоставена допълнителна възможност на жалбоподателя да депозира такива.

В оспореното Предписание е посочено, че издател на акта е д-р Т. И., служител в ОДБХ. С представена заповед от 22.05.2014г. се установява, че д-р Т.И. е назначен на длъжност "главен инспектор" в отдел ЗЖ в ОДБХ С. град. Следователно д-р Т.И. е от кръга на лицата, които могат да извършват контрол. Д-р Т.И. твърди, че е подписал оспорения акт като е положил подпис след текста "и констатирах, че посочените по-горе нарушения са отстранени/неотстранени" в качеството му на официален ветеринарен лекар. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗВМК официалните ветеринарни лекари са служители на БАБХ, назначени по служебно правоотношение и определени със заповед на изпълнителния директор. В случая доказателства, че д-р Т.И. е определен със заповед на изпълнителния директор за официален ветеринарен лекар не са представени. А длъжността, за която са представени доказателства - главен инспектор не оправомощава д-р И. да подписва акт в качеството му на официален ветеринарен лекар. Предвид липсата на доказателства за възложена на д-р И. по надлежен ред проверка се обосновава извод за недоказана компетентност на органа.

Спорен между страните е въпросът дали оспореният акт е подписан от д-р Т.И.. От представеното по делото заверено от ОДБХ копие на оспореното Предписание се установява, че д-р Т.И. не го е подписал в качеството му на издател на акта. От друга страна в съдебно заседание на 03.11.2022г. д-р Т.И. обясни, че той не е изготвил оспореното Предписание, но го е подписал като официален ветеринарен лекар под разписката за констатации, че нарушенията са отстранени или не са отстранени, с твърдението, че е допуснал техническа грешка. Следователно д-р И. не е изготвил П. и не го е подписал. Неподписаният документ не притежава формална доказателствена

сила. П. не може да се разгледа като официален документ след като посоченият в него издател не е автор на съдържанието му, не е определен по надлежен ред да извърши проверката и не го е подписал. Липсата на подпис не дава основание да се приеме, че д-р И. е издал документа в кръга на служебните му задължения и че съществува обективизирано в писмената форма за действителност волеизявление на органа, посочен като издател. Същевременно е създадена правна привидност за съществуването на административен акт, увреждащ правата на жалбоподателя. Налице е съществен порок засягащ валидността на акта, от който следва обявяване на нищожността на оспореното Предписание.

Обясненията на д-р Т.И., че се е подписал като официален ветеринарен лекар под разписката за констатации, че нарушенията са отстранени или не са отстранени, с твърдението, че е допуснал техническа грешка съдът не кредитира. Лицето, което подписва който и да е документ първо се запознава със съдържанието и след това го подписва. Оправдаването на пропуска да се подпише акта с техническа грешка е несъвместимо с изискването органът добросъвестно да упражнява задълженията си. Освен това следва да се има предвид, че органът е заинтересован от изхода на спора и обясненията за техническа грешка не може да се кредитират без резерви.

За пълнота следва да се посочи, че разпоредбите на чл.104 и чл.105 от Наредбата, посочени в оспореното Предписание съществуват към момента на постановяване на акта. Тоест актът не е издаден при липса на материално правно основание и липса на конкретна действаща материалноправна норма за издаването му.

Предвид разпоредбата на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Представени са доказателства за внесени държавни такси за първа и втора инстанция в размер на 80,00 лв., които следва да се заплатят от ОДБХ. Разноски за упълномощен адвокат не са представени / пълн л.32/.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА за нищожно Предписание № 2021-210/12.05.2021г. на главен инспектор при Областна дирекция по безопасност на храните С. град.

ВРЪЩА преписката на Областна дирекция по безопасност на храните С. град със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Областна дирекция по безопасност на храните С. град да заплати на Столична община сумата 80,00 лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: